

НАРЕДБА ЗА ГРАНИЧНИТЕ МЕРКИ ЗА ЗАЩИТА НА ПРАВА ВЪРХУ ИНТЕЛЕКТУАЛНА СОБСТВЕНОСТ

**(приета с ПМС No 249 от 2000 г.; обн.,ДВ,бр.98 от 1 декември 2000 г.; изм. и
доп.,бр.88 от 7 октомври 2003 г.)**

Чл.1. (1) С наредбата се уреждат редът и начинът за прилагане на мерките за граничен контрол по Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП), Закона за марките и географските означения (ЗМГО) и Закона за промишления дизайн (ЗПД).

(2) Мерките за граничен контрол по ал.1 се изразяват в задържане от митническите органи на стоки, пренасяни през държавната граница на Република България, за които има основания да се смята, че нарушават права върху интелектуална собственост.

(3) Право върху интелектуална собственост е авторско и сродно на него право, право върху марка, географско означение и промишлен дизайн.

(4) Наредбата не се прилага за стоки, които подлежат на бърза развала.

(5) (нова,ДВ,бр.88 от 2003 г.) Наредбата не се прилага и по отношение на стоки, носещи регистрирана търговска марка, когато те са произведени със съгласието на правоприитежателя, както и по отношение на стоки, изработени чрез копиране или използване на регистриран промишлен дизайн със съгласието на неговия притежател.

Чл.2. (1) Задържането на стоките се извършва въз основа на писмена молба от лице по чл.96б, ал.1 ЗАПСП, чл.78, ал.1 и 5 ЗМГО или чл.62, ал.1 ЗПД до централното митническо управление, която съдържа:

- 1.** искане за задържане на стоките от митническите органи;
- 2.** подробно описание на стоките, чието задържане се иска;
- 3.** посочване в какво се състои нарушението;
- 4.** срок, за който се иска осъществяването на надзор от митническите органи за целите на задържането, но не по-дълъг от една година;
- 5.** доказателства, че молителят е правоприитежател;
- 6.** име или наименование, адрес, седалище, телефон и факс на молителя; когато молителят е с местожителство или седалище извън страната, той трябва да посочи съдебен адрес на територията на Република България;
- 7.** документ за платена такса за прилагане на граничните мерки в размер, определен с тарифа, одобрена от Министерския съвет.

(2) В молбата по ал.1 могат да се посочат и данни за:

- 1.** името или наименованието, адреса или седалището на получателя на стоките;
- 2.** страната на произход на стоките;
- 3.** вида транспорт и наименованието на превозвача;
- 4.** граничния контролно-пропускателен пункт, през който се очаква стоките да бъдат пренесени;
- 5.** датата, на която се очаква стоките да бъдат пренесени;
- 6.** тарифния номер, под който стоката е класифицирана в Митническата тарифа на Република България;
- 7.** мостри, снимки или модели на стоките;
- 8.** упълномощените търговци на оригиналните стоки.

(3) За всяка промяна в съдържанието, обема или срока на правото по чл.1, ал.3 молителят е длъжен да уведоми централното митническо управление в срок до 3 работни дни от настъпването на съответната промяна.

Чл.3. (1) (изм.,ДВ,бр.88 от 2003 г.) В 14-дневен срок от датата на постъпване на молбата централното митническо управление е длъжно да се произнесе по нея, за което писмено уведомява молителя.

(2) (изм.,ДВ,бр.88 от 2003 г.) Когато липсва някой от реквизитите по чл.2, ал.1,

централното митническо управление писмено уведомява молителя да отстрани недостатъците на молбата, като му дава подходящ срок за това.

(3) Ако недостатъците не бъдат отстранени в срока по ал.2, централното митническо управление отказва да уважи молбата. Отказът трябва да бъде писмен и мотивиран. Той подлежи на обжалване по реда на Закона за административното производство.

Чл.4. (1) Митническите органи уведомяват незабавно молителя за задържането на стоките, за името или наименованието и за адреса или седалището на получателя или изпращача на стоките.

(2) Митническите органи уведомяват незабавно получателя на стоките и/или изпращача чрез превозвача или техни представители за задържането на стоките, основанието, на което се задържат, наименованието и адреса на молителя.

(3) Молителят, получателят и изпращачът на стоките имат право да идентифицират задържаните стоки и да получават мостри от тях.

(4) Митническите органи освобождават задържаните стоки по искане на молителя.

(5) (нова, ДВ, бр.88 от 2003 г.) Митническите органи не носят отговорност, когато при упражнявания от тях надзор не са могли да идентифицират стоките, чието задържане се иска, както и за предприетите от тях добросъвестни действия по задържането на стоките.

Чл.5. (1) Митническите органи задържат стоките за срок до 10 работни дни. Срокът започва да тече от уведомяването на молителя за задържането на стоките.

(2) Срокът по ал.1 може да бъде еднократно продължен с още 10 работни дни от началника на митницата, където са задържани стоките. Срокът се продължава по мотивирано искане на молителя, подкрепено с доказателства, че е подал искова молба до съда за установяване факта на нарушението, и искане за налагане на обезпечителна мярка по реда на Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

(3) Митническите органи освобождават задържаните стоки, когато в срока по чл.5, ал.1 молителят не е поискал нов срок за задържане на стоките или молбата му не е била уважена.

(4) (изм., ДВ, бр.88 от 2003 г.) Молителят заплаща на митническите органи разходите, направени по задържането на стоките.

Чл.6. До изтичането на срока по чл.5, ал.1 молителят трябва да представи на митническите органи определение на съда по чл.314 във връзка с чл.309, 316 и следващите от ГПК. В противен случай митническите органи освобождават задържаните стоки.

Чл.7. (1) (изм., ДВ, бр.88 от 2003 г.) Митническите органи имат право по своя инициатива или по искане на друг държавен орган да задържат стоки, за които имат основание да смятат, че нарушават право върху интелектуална собственост.

(2) (изм., ДВ, бр.88 от 2003 г.) В случаите по ал.1 се прилагат чл.4, 5 и 6.

Чл.8. (1) При неспазване на задължението по чл.2, ал.3 молителят носи отговорност по чл.32, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания.

(2) Актовете за установяване на нарушенията по ал.1 се съставят от митническите органи, а наказателните постановления се издават от директора на Агенция "Митници" или от упълномощени от него длъжностни лица.

(3) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Заклучителна разпоредба

Параграф единствен. Наредбата се приема на основание чл.96д ЗАПСП, чл.80 ЗМГО и чл.64 ЗПД.